

BIRMANSKA DEVETDNEVNICA OB DAROVIH SVETEGA DUHA

Birmanci vsak dan v devetdnevnici »obdelajo« en dar Svetega Duha (pri čemer se v nedeljo udeležijo ene od nedeljskih svetih maš – ni posebej programa zanje, en večer pa je srečanje z birmovalcem, kar potem število lepo pripelje na sedem, kolikor je darov).

V kolikor je mogoče, se na temo dneva pripravijo prošnje ali kak uvod pri maši, pridiga je usmerjena nanjo, ob koncu maše (po obhajilu) pa duhovnik povzame dar in ob tem odpre škatlo z napisom določenega daru (škatle se potem položijo pred oltar). V njej birmance čaka mini darilo (odvisno od dneva), ki jim ga potem duhovnik razdeli.

DAR MODROSTI¹

Modrost je dar, ki nas obogati na več načinov, to ni zgolj človeška modrost, ki je sad znanja in izkušenj ... V latinski besedi modrost (sapientia) se poleg 'védenja' in 'znanja' skriva še širši pomen: "imeti okus, biti okusen, prijeten". Dar modrosti nas napolnjuje z veseljem do stvarstva in njegovega Stvarnika: Boga. Lahko se veselimo čudovite narave, uživamo v njej, občudujemo njeno lepoto; prisluhnemo Bogu v šelestenju listja, ga doživljamo v lesketanju zvezd ... Z darom modrosti lahko še tako preprosto in skrito živo bitje odkrije čudovite reči in postane tudi samo del teh čudes.

Vse stvarstvo okrog nas nam pošilja številne namige, sporočila ... Kdor ima dar modrosti, jih odkriva, zbira in se uči: npr. od rože, ki nas razveseljuje s svojim vonjem ne da bi zmotila tišino; od jutranje zarje, ki se iz dneva v dan rojeva, četudi nihče ne spremlja te veličastne predstave; uči se od vode, ki se nikoli ne ustavi; uči se od vitkih brez, ki rastejo v skupinah; uči se od sončnic, in se obrača za svetlobo; vrabčki mu navdihujejo večerno molitev; uči se od dreves, ki umirajo pokonci.

Bogastvo modrosti, ki je dar Svetega Duha, je tudi milost, da lahko vidimo vsako stvar, svet, probleme ...z Božjimi očmi in ne tako, kot je nam všeč ... Ta dar prihaja iz zaupnosti z Bogom, iz tesnega odnosa otroka z Očetom. Ko smo povezani z Gospodom, Sveti Duh preoblikuje naše srce in mu omogoči, da zaznamo vso njegovo toplino in ljubezen. Če ga poslušamo, nas bo naučil te poti modrosti, podaril nam jo bo, da bomo videli z Božjimi očmi, slišali z Božjimi ušesi, ljubili z Božjim srcem, presojali stvari z Božjo sodbo. Tako bomo deležni še ene velike milosti: pomaga nam namreč razlikovati dobro in zlo. Kralj Salomon je postal moder prav zaradi tega: "Gospod Bog, jaz sem še deček; ... daj svojemu služabniku poslušno srce, da bo znal razločevati med dobrim in hudim! (prim. 1 Kr 3,7-9)

Dar modrosti je torej notranja luč, ki razsvetljuje srce. Kako velik dar! Judovski pregovor pravi: »Modri razume na pomežik očesa, za neumneža pa je potreben udarec s pestjo.« Če gremo še globlje, nam dar modrosti daje izpit za življenje, ker nam pokaže smisel! Morda je prav zato na prvem mestu, saj ga tudi najbolj potrebujemo. Francoski pisatelj in mislec André Frossard je malo pred smrtjo dejal: "Človek si je pridobil več moči kot modrosti; če se kmalu ne spreobrne, bo kot žival (prašič) pisal nadaljevanje svoje zgodovine." Če dobro razmislimo, ima Frossard prav. Vse sodobne človekove iznajdbe so nastale, da bi podaljšali (razširili) človeško telo: televizija je podaljšek očesa, avtomobil nog, telefon ušesa ... Ob tem tehnično opremljenem telesu pa močno pogrešamo enakovredno 'širitev duše', notranje razsvetljenje, ki bi nam odkrivalo, kako naj koristno uporabljamo vsa ta čudovita odkritja.

¹ Razlaga je vzeta s spletne strani: <http://revija.ognjisce.si/iz-vsebine/veroucne-strani/4372-05-sedem-darov-svetega-duha-1>.

Molitev

Pridi, Sveti Duh in daj nam modrost.

Znanost ni dovolj.

Znanost nam govori o tem,

kar je verjetno, modrost o tem,

kar je prav in primerno.

Znanost ozdravi roke;

modrost nas uči, kako naj jih uporabljamo.

Znanost pripravlja umetna srca; modrost modra srca.

Znanost nas dela močne,

modrost nas dela ljudi.

Pridi, Sveti Duh: daj nam modrosti.

Res je, da se brez znanosti

življenje ustavi, brez modrosti

pa postane brezsrčno.

Daj nam modrosti:

brez modrosti svet rojeva pošasti.

Srce modrega človeka ima okus in vonj po Bogu. (papež Frančišek)

Zelo moder je, kdor ni vihrov v svojih delih, a se tudi ne drži trmasto svoje misli.

Modrost je tudi, da ne verjameš vsake besede in da ne razneseš takoj, kar slišiš ali si misliš. (Tomaž Kempčan)

Škatla – dar modrosti

V škatli čakajo čokoladice (npr. Kinder bueno), ki jih je manj, kot je birmancev. Darilo se zaupa enemu od njih z nalogo, da jih pravično razdeli med vse. Morda se bodo spomnili tudi na župnika, katehistinjo, ministrante ...

DAR UMNOSTI²

Človek lahko razume stvari s človeškim umom, s človeško pametjo. Dar umnosti pa nam dáje razumeti stvari poglobljeno, kot jih razume Bog. Pomaga nam, da ne ostanemo na površini, ampak skušamo priti stvarjem do jedra. Ne gre za človeško inteligenco, s katero smo lahko bolj ali manj obdarjeni, ampak za "milost, ki jo lahko vlije samo Sveti Duh" in nam da zmožnost, da stopimo onkraj zunanje podobe resničnosti ter raziskujemo globino Božje misli in njegovega odrešenjskega načrta. Umnosti pravimo s tujko 'intelekt', kar prihaja od latinske besede 'intus legere', notranje brati, prodreti v globino. Apostol Pavel v pismu korintski skupnosti pojasni, kako dar umnosti deluje v nas in kakšni so njegovi učinki: »Česar oko ni videlo in uho ni slišalo ... nam je Bog razodel po Duhu. Duh namreč preiskuje vse, celo Božje globine.« (prim. 1 Kor 2,9-10). Papež Frančišek v katehezi razlaga, da to ne pomeni, da je kristjanu vse jasno in lahko v celoti spozna Božje načrte: vse to se bo namreč v polnosti razodelo šele takrat, ko se bomo znašli pred Božjim obličjem in bomo zares eno z Njim. To nam pove dovolj, da razumemo pomembnost tega daru.

V svetu, v katerem pretirana želja po razkazovanju zastruplja vse po vrsti, celo otroke v osnovni šoli; v svetu, v katerem so se izgubile prave vrednote ... je še kako potreben dar umnosti, da bomo mogli predreti lupino in odkrivati globlje. Dar umnosti mi 'prišepetava': uporabljaj zdravo pamet. Bodi moder: tudi če se osel tisočkrat pojavi na TV, ne bo nikdar postal konj! Nikar se ne ujemi v past, ki pravi, da je najvažnejše skrbeti za svojo zunanjo podobo, biti lep, posnemati druge, brez razsodnosti slediti obnašanju, modi, mišljenju ... Zunanja lepota ni kristjanova dolžnost: dolžnost je biti iskrov in jasen. Morda niste na zunaj nič posebnega, toda v vaši notranjosti ste lahko neizmerni. Mati Terezija iz Kalkute je imela obraz naguban kot uvelo jabolko, imela pa je srce, ki je gorelo in je ljudi privlačilo veliko bolj kot najbolj očarljivi 'častilci izgleda in mode'. Prosimo za dar umnosti; dar globine, v nasprotju s plitvostjo: za dar notranje biti v nasprotju z zunanjim videzom.

Dar umnosti nam tudi pomaga, da razumemo Sveto pismo, Božjo besedo: vodi nas k resnici, ki je notranja, po Jezusovi obljubi, ki jo že poznamo: "Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo uvedel v vso resnico" (Jn 16,13). Tesno je povezan z vero, ko namreč Sveti Duh prebiva v našem srcu in razsvetljuje naše misli, rastemo v razumevanju tistega, kar nam je Gospod povedal in kar je storil. Dar umnosti prebudi našo vero: pomaga nam razumeti, da je Jezus Bog, zakaj » ... nihče ne more reči: "Jezus je Gospod," razen v Svetem Duhu« (prim. 1 Kor 12,3). Tako kot učencema na poti v Emavs, tudi nam Sveti Duh odpira um, da bi bolje razumeli Božje in človeške stvari,

² Razlaga je vzeta s spletne strani: <http://revija.ognjisce.si/iz-vsebine/veroucne-strani/4372-05-sedem-darov-svetega-duha-1>.

besede, odnose ... da bi jih razumeli tako, kot jih razume On. to je velik dar, za katerega moramo vsi mi prositi.

Umnost je dar, s katerim nas Sveti Duh vodi v zaupnost z Bogom in nam pomaga, da smo soudeleženi v načrtu ljubezni, ki ga ima On za nas. (papež Frančišek)

Molitev

Pridi, Sveti Duh

podeli mi dar umnosti.

Pomagaj mi dojeti, da lepota ni vse;

da več velja zdrava pamet

kot gladka koža ...

Daj, da bom bolj kot za svojo postavo skrbel za glavo,

da ne bom sodil ljudi po obleki,

ampak po srcu.

Daj mi razumeti,

da tisto, kar vidimo ni bistveno.

Predvsem pa,

naj mi dar umnosti pomaga,

da ne pozabim,

da ti presojaš veličino človeka

predvsem po srcu,

ki daje toplino življenja.

Škatla

V škatli vsakega birmanca čaka en citat iz Svetega pisma – lahko se ga drži kak bonbonček.

Primer je v prilogi.

DAR SVETA³

V Svetem pismu se beseda 'svèt' največkrat uporablja v pomenu 'misel', 'zamisel', 'sklep', 'načrt'. Bog ima z vsakim od nas določen načrt, ki ga želi uresničiti; kdor hoče svoje življenje v polnosti uresničiti, si mora prizadevati, da bi ta načrt odkrival. V življenju je na poti dozorevanja in rasti k samostojnosti (tudi v veri) veliko prelomnih trenutkov, ko se mora človek odločati: po končani osnovni šoli, maturi, končanem študiju, za odhod iz domačega gnezda ... Prav dar svéta je tisti, ki nam hoče pomagati, da bi odkrili pravo pot, da bi spoznali, kakšen je načrt, ki ga ima Bog z nami, da bi prišli do trenutka odločitve, da bi načrtovali prihodnost, razmišljali o jutrišnjem dnevu, da bi premagali zagledanost v sedanost: kar je ena najhujših bolezni današnjega časa ... Potem ko se je človek vzravnaval, se ozrl okrog sebe, poiskal bližnjega, mu podal roko v pomoč ali ga prosil zanjo... se oziral v nebo, iskal presežno, duhovno ... ga skušnjava današnjega časa spet obrača navzdol, vase ... Rešitev išče v čudesih tehnike v svojih rokah, v telefonu, tablici, bralniku, brskalniku --- prijateljih na družbenih omrežjih, ne vidi več sočloveka, zdi se mu, da ne potrebuje nikogar, da si lahko sam pričara, kar hoče ... v resnici pa je izgubljen in nezadovoljen ... še kako potrebuje (na)svèt ...

Ne moremo samo čakati, da se bo nekaj zgodilo, nikakor ne ... Narediti moramo prostor v sebi, da nam Sveti Duh lahko svetuje. To lahko naredimo z molitvijo ... molitev, boste rekli, to je pa težka in ne preveč privlačna naloga. Ne obupajte prehitro, ni tako hudo, nekatere molitve verjetno poznate že iz otroških let, še bolje pa je moliti s svojimi besedami. Boga preprosto prosimo: »Gospod, pomagaj mi, svetuj mi, kaj moram zdaj storiti?« Ne pozabimo na tak zaupen pogovor, ki ga lahko opravimo neopazno, na poti, ko čakamo v vrsti, doma: prosimo v tihoti srca, da bi nam Sveti Duh dal dar svéta. V tem prijateljskem pogovoru z Bogom in v poslušanju njegove Besede, pozabimo na 'svoj prav', svojo logiko, ki jo vodijo in usmerjajo naše omejenosti, naši predsodki in naše želje in pričakovanja. Namesto tega prijateljsko sprašujmo Gospoda: »Kaj je tvoja želja? Kakšna je tvoja volja? Kaj je vseč tebi?« Šele ko stopimo korak nazaj, ko ne gledamo več samo vase ... takrat lahko zaznamo svet Svetega Duha ...

To razsvetljenje je dar neskončne Božje ljubezni in po njem odkrijemo način, kako govoriti in se obnašati ..., najdemo pot, po kateri moramo hoditi. Sveti Duh nam svetuje; nas naredi občutljive za svoj glas, usmerja naše misli, naša čutenja in naše namene. To nas spreminja, Jezus nam vedno bolj postaja vzor za naše ravnanje v odnosu z Bogom in brati - tedaj notranje rastemo. Nismo več na milost in nemilost prepuščeni lastni sebičnosti, zagledanosti vase ...

³ Razlaga je vzeta s spletne strani: <http://revija.ognjisce.si/iz-vsebine/veroucne-strani/4382-06-sedem-darov-svetega-duha-2>.

In še nekaj je: tako kot vsi drugi darovi Duha tudi dar sveta predstavlja zaklad za vso krščansko skupnost. Gospod nam ne govori le v intimnosti srca, govori nam tudi po bratih in sestrah. Kako velik dar je srečati nekoga, ki nam zna v zapletenih in pomembnih trenutkih življenja razsvetliti srce in pomagati prepoznati Gospodovo voljo, da lahko prav vidimo ... Kako pomembno je, da lahko v najbolj odločilnih trenutkih računamo na nasvete ljudi, ki so modri in nas imajo radi.

Kdor bere Sveto pismo, se posvetuje s Kristusom. (sv. Frančišek Asiški)

Molitev

Gospod, kakšne načrte imaš z menoj?

Potrebujem tvoj (na)svèt!

Poklical si me, naj grem na pot,

toda poti je veliko...

Potrebujem tvoj (na)svèt

da izberem pravo.

Poklical si me, da bi ustvarjal,

in s svojim zgledom druge spodbujal.

Vodi me, dobrotna Luč!

Ozdravi moje oči, da bi jasno videl

in ne bi stopil na krivo pot.

Sveti Duh, vodi me z darom svéta,

da bi mogel kot Jezus,

izpolnjevati voljo Očeta.

Tako bo zavladal mir,

ki ga moreš dati samo ti.

Škatla

Ker je Mati Marija naša velika svetovalka, je v škatli tega daru podoba Marije in ob njej čudodelne svetinje Brezmadežne, ki jih dobi vsak birmanec.

DAR MOČI⁴

To je dar poguma, vztrajnosti, stanovitnosti (odločnosti) ... Učinke in moč delovanja tega daru lahko najbolj vidimo v ravnanju apostolov na binkoštni dan: s kakšno srčnostjo so oznanjali Božjo besedo. (Apd 4,31). Dar moči je nekaj silno dragocenega. Kaj ostane človeku, če mu vzamemo pogum, vztrajnost, stanovitnost ... ? Le s težavo se 'vali' skozi življenje, vedno je zdolgočasen, mlačen, nesposoben odločne besede, še manj ravnanja, brez notranje moči ... Za takega človeka lahko upravičeno rečemo, da je bolnik ... je prilagodljiv (posamezniku, nazoru ...) ... pilatovsko si umiva roke in se z ničemer noče obvezati ... vedno se zna izmuzniti, boji se odkrito pokazati, kdo je in kaj se skriva v njem, ... spretno krmari med različnimi interesi in ravna tako, da sprejemljivo za obe strani ... Dar moči je najbolj učinkovito zdravilo zoper tako bolezensko stanje. Tertulijan, krščanski pisatelj iz prvih stoletij, je Svetega Duha primerjal trenerju ('vaš trener'), ki igralce pripravlja na napore: »Zlata medalja nima pravega leska, če ni prepojena z znojem. Nič ni mogoče narediti brez žrtve: niti palačinke ni moč narediti, ne da bi žrtvovali jajce ...« Drži: najpomembnejše (netivo) gradivo življenja je volja. Kdor ima voljo, prinaša žar tja, kjer je sivina, nekaj novega in domiselnega v okolje, kjer se iz dneva v dan ne zgodi nič novega in je eno samo ponavljanje. Kdor ima voljo, ne hodi po uhojeni stezi, ampak dela novo (svojo); kdor ima voljo, stopa skozi ozka vrata, ker ve, da so prava ... Zato je dar moči nekaj silno dragocenega.

Da bi razumeli pomen tega daru, si preberimo Jezusovo priliko o sejalcu. (Mt 13,1-8.18-23). Seme pogosto naleti na suho, s trnjem zaraščeno srce, Z darom moči Sveti Duh rahlja zemljo našega srca, osvobaja ga mlačnosti, negotovosti in strahov, ki mu onemogočajo, da bi se Gospodova beseda lahko v resničnem življenju pokazala na pristen in radosten način ...

Ljudje se lahko v življenju znajdejo v težkih preizkušnjah, ki pretresajo svoje in življenje bližnjih in takrat se dar moči pokaže na izjemen način. Tak je primer številnih preganjanih kristjanov v krščanskih skupnosti v Iraku in Siriji, ki se soočajo z nasiljem Islamske države. To so mučenci našega časa, ki kljub grožnjam ne zapuščajo Jezusa, in žalitve in napade prenašajo dostojanstveno, mnogi tudi s svojim življenjem kot mučenci. Dar moči pa ni potreben samo v posebnih razmerah, moramo ga uresničevati tudi v vsakdanjem življenju. Večkrat slišimo: Če ne bi imel vere, bi to težko prenesel ... Vsak dan moramo biti močni, še posebej tisti, ki se težko prebijajo skozi življenje in se borijo, da bi ohranili družino, vzgajali otroke; a vse to zmorejo zato, ker jim pomaga moč Svetega Duha. To so 'svetniki našega časa', ki živijo iz tega daru, premagujejo

⁴ Razlaga je vzeta s spletne strani: <http://revija.ognjisce.si/iz-vsebine/veroucne-strani/4382-06-sedem-darov-svetega-duha-2>.

skušnjave zla in tako zmorejo izpolnjevati svoje dolžnosti kot očetje, matere, bratje in sestre, državljani ...

Kdor je močan v Duhu, se ravna po zapisanem na steni sirotišnice v Kalkuti: »Človek je nerazumen, nedosleden, sebičen. Ni pomembno, ljubi ga! Če boš delal dobro, te bodo obtožili, da imaš sebične cilje. Ni pomembno, delaj dobro! Če boš uresničil svoje cilje, boš našel lažne prijatelje in prave sovražnike. Ni pomembno, uresničuj svoje sanje! Tvoja dobra dela bodo jutri pozabljena. Ni pomembno, delaj dobro! Zaradi poštenja in iskrenosti boš ranljiv. Ni pomembno, bodi pošten in iskren! Kar si ustvarjal leta, lahko v trenutku izgubiš. Ni pomembno, ustvarjaj še naprej! Če boš pomagal ljudem, se ti bo morda slabo godilo. Ni pomembno, pomagaj jim! Svetu boš dal najboljše, kar imaš, a vračal ti bo z udarci. Ni pomembno, daj iz sebe najboljše!« (bl. Mati Terezija)

Vsakdo od nas ima svoje poslanstvo, svojo nalogo, ki je namesto nas nihče ne bo opravil. Vprašanje je, če smo dostopni za božji glas. Vprašanje je, če imamo zaupanje v moč Svetega Duha. (Franc Sodja)

Molitev

Gospod, da bi imeli in drugim delili,
kar je zares dobro, najboljše,
potrebujemo dar moči tvojega Duha.
Naj nas njegovo delovanje krepi.
Danes bi radi vse olepševali ...,
starši otroke razvajajo s tem,
da ustrezajo vsem njihovim željam ...
Slikajo jim življenje brez vsake sence.
Sveti Duh, daj nam dar moči,
da se bomo odločno in pogumno spoprijeli z življenjem.
Svet rešuje, kdor se ne boji napora.
Naj ne bomo podobni preroku Jonu,
da bi bežali pred odgovornostjo ...
osvobodi nas lagodnosti in lenobe,
ki poraja pritlikave ljudi, ponaredke
Sveti Duh, daj da odločno sledimo Kristusu,
ki je pot, resnica in življenje.
Tvoj dar moči naj nas dan za dnem krepi,
da potrpežljivo vztrajamo do konca.

Škatla

Vsak od birmancev potegne iz škatle listek z imenom drugega birmanca in skupaj z njim dobi nalogo, da zvečer zanj moli in da zanj do prihodnjega dneva (ali čez dva dni) pripravi majhno presenečenje.

DAR VEDNOSTI⁵

Ko slišimo besedo 'vednost', najprej pomislimo na človekovo zmožnost spoznavanja vsega, kar nas obdaja, na odkrivanje zakonov, ki urejajo vse stvarstvo (naravo in vesolje). Vednost, ki prihaja od Svetega Duha, pa ni omejena na človeško vednost, ampak je poseben dar, ki nam pomaga, da preko stvarstva sprejmemo veličino in ljubezen Boga ter njegovo tesno povezanost z vsakim ustvarjenim bitjem. Ko so naše oči razsvetljene z Duhom, se ob lepoti narave in mogočnosti vsega vesolja odprejo za poglobljeno razmišljanje o Bogu. Vsaka stvar in vsako bitje nam govori o Njem in njegovi ljubezni. Sveti Duh nas vodi, da slavimo Gospoda v globini svojega srca ter prepoznamo neizmeren Božji dar in znamenje njegove neskončne ljubezni do nas.

Že na začetku Svetega pisma je v poročilu o stvarjenju sveta zapisano, da je bilo Bogu všeč vse, kar je ustvaril, za vsako ustvarjeno stvar pravi, da je bila lepa in dobra («Bog je videl, da je dobro.» – 1 Mz 1,10 sl.) ... Bog, ki je videl, da je stvarstvo nekaj lepega in dobrega, hoče, da to odkrivamo tudi mi. In pri tem nam pomaga dar vednosti. Spodbuja nas, da ob lepoti stvarstva Boga slavimo in se mu zahvaljujemo. Ko pa je Bog ustvaril človeka in je končal šesti stvariteljski dan, v Svetem pismu piše, da je bilo to "zelo dobro" (1 Mz 1,31). Približa nas sebi, v Božjih očeh smo najlepši, najpomembnejši, in v stvarstvu najboljši. On nas ima rad in za to se mu moramo zahvaljevati. Dar vednosti nas uglašuje in približuje Stvarniku in nas naredi sposobne, da stvarstvo presojamo z jasnostjo njegovega pogleda. V tej luči lahko v moškem in ženski vidimo vrh stvarjenja, izpolnitev načrta ljubezni, ki je odtisnjen v vsakem od nas, in po katerem se prepoznavamo kot bratje in sestre.

Stvarstvo je čudovit dar, ki nam ga je poklonil Bog. Iz kristjana naredi radostnega Božjega pričevalca, po zgledu sv. Frančiška Asiškega in mnogih svetnikov, ki so Boga slavili in opevali njegovo ljubezen z občudovanjem vsega ustvarjenega. Vse to je razlog za vedrino in mir v naši notranjosti. Dar vednosti nam pomaga, da se ne prevzamemo in ne mislimo, da smo mi gospodarji vsega ustvarjenega. Stvarstvo namreč ni naša lastnina, do katere bi se lahko vedli oblastno, kot je nam všeč ... Stvarstvo je dar, ki nam ga je poklonil Bog, da bi ga odgovorno uporabljali v dobro vseh, vedno z velikim spoštovanjem in hvaležnostjo ... Mi smo njegovi varuhi, če ravnamo neodgovorno, uničujemo znamenje Božje ljubezni, Bogu pokažemo, da nam za njegovo delo ni mar, da ga ne cenimo – to pa je zgrešeno.

Prerok Izaija, ki prvi v Svetem pismu našteva darove Svetega Duha ("Na njem bo počival Gospodov duh: duh modrosti in razumnosti, duh svéta in moči, duh spoznanja in strahu Gospodovega." – Iz 11,2:), dar vednosti poimenuje z izrazom 'spoznanje'. Ta izraz v svetopisemskem jeziku vključuje tudi 'ljubezen' (1 Mz 19,8; Mt 1,25). Dar

⁵ Razlaga je vzeta s spletne strani: <http://revija.ognjisce.si/iz-vsebine/veroucne-strani/4402-07-sedem-darov-svetega-duha-3>.

vednosti je torej dar spoznanja iz ljubezni. Če ga tako imenujemo in razumemo, postane dar, ki spoznanju pridružuje ljubezen. V bistvu je vse naše spoznanje vedno prežeto s čustvi, z ljubeznijo: kdor ljubi, ta bolje razume, prej razume, več razume. Francoski pisatelj in pilot Antoine de Saint-Exupery (1900–1944) je v Malem princu zapisal, da “kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno”. Drži: določene rešitve lahko najdemo in razumemo samo s srcem! Pomislimo na materinsko nagonsko spoznavanje (intuicijo v naravi žena), njihov notranji glas in navdih v odnosu do otrok; pomislimo, kako so spoznavali Boga mistiki, ki so bili veliko več vedeli o čustvu ljubezni kot pa o filozofiji.

Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno. (Antoine de Saint-Exupéry)

Molitev

Sveti Duh, odpri mi oči z darom vednosti,
da ob lepotah sveta in brezmejnega vesolja,
začutim veličastvo Boga in njegovo bližino
in ga slavim v globini svojega srca.
Zlasti naj se mu zahvaljujem za čudoviti načrt
tvoje ljubezni, ki je odtisnjen v vsakem od nas
in smo po njem med seboj bratje in sestre.
Božji Duh, ki si ob stvarjenju plaval nad vodami,
pomagaj mi, da bom stvarstvo spoštoval
in vse stvari uporabljal s hvaležnostjo.
Naj se ne zanašam samo na hladen razum,
naj me pri vsem vodi tudi toplina srca:
resnično vedeti pomeni tudi ljubiti.
Bog Sveti Duh, tvoj dar vednosti,
naj s toplino navdihuje moje misli in besede,
ogreva moje srce, da bom čutil potrebe ljudi okoli sebe.
Daj mi, da bom v tvoji šoli rasel
in s svojim zgledom kazal pot svojim bratom in sestram.

Škatla

V škatli se skrivajo kartončki s po dvema vprašanjema. Vsak od birmancem dobi eno kartico in poskuša odgovoriti na vprašanji – lahko takoj, lahko pa do prihodnjega dneva. Za pravilni odgovor dobi mini darilce. Listki z vprašanji so v prilogi.

DAR POBOŽNOSTI⁶

Dar pobožnosti ni naštet med tistimi, ki jih omenja prerok Izaija (Iz 11,2). Kljub temu pa Septuaginta (latinsko sedemdeset – prvi grški prevod Stare zaveze neposredno iz hebrejščine in deloma iz aramejščine – iz 2. stol. pr. Kr., ki ga je prevedlo 72 judovskih učenjakov v 72 dneh ...) in vulgata (latinski prevod Svetega pisma iz 4. stoletja, iz hebrejskih, aramejskih in grških izvornikov, delo sv. Hieronima), pridružujeta darovom Duha tudi pobožnost, da bi tako pokazali, kakšna naj bo naša drža pred Bogom. V jeziku Svetega pisma namreč beseda 'pobožnost' označuje otroško navezanost, ki jo moramo gojiti in imeti do Boga – očeta. Dar pobožnosti je torej dar, ki nam pomaga razumeti, da je Bog naš Oče, ki nas ljubi, daje moč, mir in veselje. Z njegovo pomočjo postane še tako težko življenje, znosno in vredno ... Pobožnost je beseda, ki v današnjem modernem izražanju ni privlačna, saj se nam ob njej hitro utrne predstava: zaprte oči, 'sveti', nekoliko nagnjen obraz, sklenjene roke ... napol svetnik. Ta predstava nima nobene povezave s darom pobožnosti, ki se v resnici dotika središča naše krščanske identitete in življenja, kaže našo pripadnost Bogu in našo globoko (očetovsko) povezanost z njim. Ta očetovska vez daje smisel vsemu našemu življenju in nas ohranja trdne, v občestvu z njim, tudi v najbolj težkih trenutkih in preizkušnjah življenja.

Poglejmo primer. Ko je bil veliki nemški skladatelj Ludwig van Beethoven star 46 let, je popolnoma oglušel. Bil je obupan. Toda v tistih trenutkih obupa je zbral takšno notranjo moč, da je premagal tudi na videz nemogoče okoliščine. Vrgel se je na delo in v dveh letih je zložil Slavnostno mašo (Missa Solemnis) in na koncu pripisal: »Mojemu Bogu, ki me ni nikoli zapustil. On je neomajna moč.«

Ta vez z Gospodom ni neka dolžnost ali neka zapoved, marveč prihaja od znotraj. To je odnos, ki ga živimo s srcem, je naše prijateljstvo z Bogom, ki nam je dano po Jezusu, je prijateljstvo, ki spreminja naše življenje in nas napolnjuje z navdušenjem in veseljem. Zato dar pobožnosti v nas zbuja predvsem hvaležnost in slavljenje. To je najbolj prečiščena oblika našega bogočastja in češčenja. Sveti Duh nam pomaga zaznati Gospodovo navzočnost in vso njegovo ljubezen do nas, nam ogreje srce in nas usmeri k molitvi in obhajanju. Pomaga nam rasti v odnosu in občestvu z Bogom in nam obenem pomaga, da to ljubezen razlivamo tudi na druge in jih prepoznamo kot brate in sestre. Resničen dar pobožnosti namreč pomeni, da se zares lahko veselimo s tistim, ki se veseli, jočemo s tistim, ki joče, smo blizu tistemu, ki je osamljen, opomnimo tistega, ki dela napako, potolažimo žalostnega, sprejemamo in pomagamo tistemu, ki je v stiski. Dar pobožnosti nas dela krotke, blage, potrpežljive ...

⁶ Razlaga je vzeta s spletne strani: <http://revija.ognjisce.si/iz-vsebine/veroucne-strani/4402-07-sedem-darov-svetega-duha-3>.

Da bi še bolje razumeli, kako nam dar pobožnosti odkriva očetovski obraz Boga v veselju in žalosti našega vsakdanjega življenja, preberimo pričevanje italijanskega duhovnega pisatelja, brata Carla Carretta, ki je kot član Malih bratov Charlesa de Foucaulda sam doživel globoko izkustvo daru pobožnosti: »Če je Bog moj oče, lahko vedno najdem v njem svojo pravo vrednost. Če je moj oče, ne bom v nedogled ponavljal: "Zakaj ... zakaj ... zakaj ...", ampak bom namesto tega z zaupanjem in resničnostjo rekel: "Ti veš ... ti veš ... ti veš ...".

Če je Bog moj oče, ne bom dogodkov mojega življenja pripisoval slučaju, ampak jih bom razumel kot znamenja njegove ljubezni.

Če je Bog moj oče, ne bom izgubil vere ob hudi preizkušnji, naravni katastrofi, ne da bi poskušal najti kakšno povezavo med ljubeznijo in silami sovraštva, ki ji nasprotujejo, med Božjim bivanjem in preizkušnjo, ki me je zadela.

Bog je Bog, in je gospodar vesolja, tudi če se zemlja trese in reke prestopajo bregove, in je oče tudi če mi zmrzujejo roke in ostanem zaradi nesreče hrom za vse življenje.«

Tako silna je moč, ki jo prinaša v naše življenje dar pobožnosti!

Pobožnost je sinonim za pristnega duha vere, za otroško zaupnost z Bogom, predvsem pa za sposobnost moliti ga z ljubeznijo in preprostostjo, ki jo premorejo tisti, ki so v srcu ponižni. (papež Frančišek)

Molitev

Sveti Duh, pomagaj mi doumeti dar pobožnosti:

da je Bog moj ljubeči oče, ki vedno skrbno bedi nad mano,
ki je na dlani svojih rok zapisal moje – in ime vsakega človeka,
ki nas vedno znova vabi k sebi,
ki razume naše slabosti,
ki mi je blizu ob moji žalosti.

Sveti Duh, dar pobožnosti je tvoj najdragocenejši dar:

z njim čutim, da sem božji otrok,
rešuje me zaskrbljenosti in tesnobe.

Pomagaj mi premagati strah in negotovost,
vlivaj v moje srce mir,
da veselo pričujem o Bogu in njegovi ljubezni.

Škatla

V škatli čakajo birmance zapestnice – rožni venčki iz vrvice. Eden od načinov izdelave se najde na tej spletni strani: <https://www.youtube.com/watch?v=zAOTBEC1b6s>. Da je stvar še bolj osebna, se lahko za vsakega birmanca naredi zapestnica v njegovi barvi.

DAR STRAHU BOŽJEGA⁷

Če nam dar pobožnosti govori o Božji očetovski ljubezni, nas dar strahu Božjega poučuje o njegovi veličini, dostojanstvu, o njegovi avtoriteti in oblasti. Bog je dober, toda je tudi močan in mogočen. Moramo ga spoštovati in ubogati: »Bog se ne pusti zasmehovati,« na kratko zapiše sv. Pavel (prim. Gal 6,7). Ta zadnji dar Svetega Duha nas spomni, kako majhni smo pred Bogom in kako velika je moč njegove ljubezni, zato se moramo izročiti v njegove roke s ponižnostjo, spoštovanjem in zaupanjem. Prav v tej izročitvi dobroti našega Očeta, ki nas ima zelo rad, je bistvo delovanja tega daru.

V moči Svetega Duha, ki prebiva v našem srcu in nam vliva mir in tolažbo, se počutimo takšni kot v resnici smo: majhni otroci v Očetovem objemu. S tem razpoloženjem vse svoje skrbi pa tudi pričakovanja prelagamo na Boga in doživljamo, kako nas podpira s svojo močjo, čutimo njegovo bližino, kot otrok, ki se počuti varnega v naročju svojega očeta. Tako dar strahu Božjega prevzema obliko poslušnosti, hvaležnosti in slavljenja, napolnjuje naše srce z upanjem. Velikokrat ne uspemo doumeti Božjega načrta. Prav ob izkušnji svoje omejenosti in revščine, nas Sveti Duh krepi in nam pomaga razumeti, kako je edino pomembno pustiti Jezusu, da nas vodi v Očetov objem.

Nesrečnik je klical, in Gospod je slišal, iz vseh njegovih stisk ga je rešil. Angel Gospodov utrjuje tabor okrog tistih, ki se ga bojijo, da jih rešuje. (Ps 34,7–8)

Dar strahu Božjega nam pomaga razumeti, da je vse, kar se zgodi, milost, zato Očetu dovolimo, da izlije na nas svojo dobroto in svoje usmiljenje. Najprej pa moramo odpreti svoje srce ... in pri tem je bistvenega pomena pomoč Svetega Duha.

Ko smo okrepljeni z darom strahu Božjega, se podamo na pot za Gospodom: v otroški ponižnosti, poslušnosti in pokorščini. In vendar ne tako, da bi se mu popolnoma predali, samo čakali, da bo on nekaj naredil za nas in namesto nas... Ne, ampak s čudenjem, spraševanjem in veseljem otroka, ki odkriva stvari okoli sebe in vidi, kako mu Oče pomaga, ker ga ljubi. Strah božji torej iz nas ne dela boječih in neodločnih kristjanov, ampak nam daje pogum in moč. Je dar, ki iz nas dela prepričane, navdušene kristjane, ki ne ostajajo Gospodu zvesti, ne iz strahu, ampak zato, ker jih je osvojila njegova ljubezen. Pustiti je treba, da nas Božja ljubezen prevzame ...

Strah božji pa je tudi 'alarm' pred nevarnostjo greha. Ko človek dela hudo, preklinja, ko izkorišča bližnjega in si ga hoče podrediti, ko vidi samo še denar, ko je prevzeten, oblasten ..., takrat strah Božji sproži alarm, ki človeka svari: z vso oblastjo, z vsem denarjem, z vsem tvojim ponosom, prevzetnostjo in nečimrnostjo ne boš srečen! Nihče ne bo odnesel s sabo na drugi svet ne denarja, ne materialnih dobrin, ne časti, ne

⁷ Razlaga je vzeta s spletne strani: <http://revija.ognjisce.si/iz-vsebine/veroucne-strani/4402-07-sedem-darov-svetega-duha-4>.

ponosa, ničesar. Z nami bo šla samo ljubezen, ki nam jo daje Bog Oče, in z njo vse tisto, kar smo v moči Božje ljubezni storili za ljudi okoli sebe.

In to spoznanje je po delovanju tega zadnjega daru Svetega Duha tudi začetek prave modrosti: »Začetek modrosti je strah Gospodov, razumevanje, dobro za vse, ki se ravna po njem" (Ps 111,10). Gorje, če izgubimo spoštovanje do Boga, saj tisti, ki Boga ne spoštuje, tudi ljudi ne spoštuje, še več: zatira bližnjega in se postavlja nad njega. Zgodovina prejšnjega stoletja je dovolj nazorna potrditev tega: kriki bolečine in trpljenja iz taborišč, gulagov, porušenih mest, brezen, genocidov... tu imajo korenine Auschwitz, Huda jama, Kočevski Rog, Srebrenica ...

Strah Božji nas opominja, da nismo mi gospodarji dobrega in zlega, da ne smemo delati tistega, kar se nam zljubi in nam je trenutno všeč: prepoveduje nam, da bi delali tisto, kar je krivično do drugih ... Ko se ne zmenimo za vrednote, pokažemo, da zaničujemo Njega, ki je najvišja in temeljna vrednota: Bog, ki je Pravičnost, Dobrota, Resnica, Ljubezen ...

Končno nas strah Božji usmerja tudi k temu, da se spominjamo najbolj preproste, pa zelo pomembne dolžnosti: da o Njem govorimo spoštljivo. Če o nekom govorimo grdo, pomeni, da ga ne spoštujemo, ga ne upoštevamo, se ga ne »bojimo«. To se pogosto dogaja, ko nepremišljeno govorimo o Bogu: predstavljamo si ga na primer kot kontrolorja kart, kot uradnika, ki nam gre na živce, izterjevalca davkov, kot tistega, ki nas povsod nadzira, in opozarja na tisto, kar mi prav, kot dežurnega zobozdravnika za naš boleči zob, kot berglo za našo nesposobnost, da bi hodili kot ljudje ...

Bog ni tak! Človek od stvarjenja do današnjih dni kaže do Boga premajhno spoštovanje, v svoji prevzetnosti ga hoče potisniti v kot, da bi utihnil. Tudi danes velja, kar je zapisal francoski duhovni pisatelj François Mauriac: »Ne presojajte Boga po jecljanju njegovih služabnikov."

Strah, ki smo ga dolžni izkazovati Bogu, nam zato nalaga, da poberemo s tal besedo Bog, pomendrano in umazano kot je, in ji spet damo prvoten pomen.

Namesto karikatur in zmazkov, ki jih je iz nje naredil svet, ji moramo dati bolj privlačno, vablivo, vredno in tudi resnično podobo. Dar strahu Božjega nas spodbuja, da svetu predstavimo Boga, ki je vir veselja; Boga, ki verjame v človeka in hoče da se zaveda svojega dostojanstva; Boga, ki nikogar ne sili, ampak potrpežljivo trka in čaka; Boga, ki ni barvno slep, ampak prepozna barve vseh ras tega sveta; Boga, ki hoče srečo vseh; Boga, čigar poklic je ljubiti in odpuščati.

Molitev

Sveti Duh, tvoj dar strahu Božjega
je dragocen in zelo potreben.

Bog je Bog, jaz sem človek.

Bog je stvarnik, jaz sem majhen.

Bog je izvir, jaz sem žejen.

Bog je morje, jaz sem kapljica.

Bog je mogočen,
jaz sem slaboten.

Bog je svet, jaz sem grešnik.

Sveti Duh, dar strahu Božjega

mi pomaga postaviti

stvari na svoje mesto:

samo Bogu čast,

samo njemu slava.

Kjer se človek povzpne,

potlači vse pred seboj ...

Sveti Duh, dar strahu Božjega

me dela razumnega:

spominja me,

da moram pasti na kolena,

če se hočem spet dvigniti.

Tvoj dar mi pravi, da sem ubog:

spodbuja me, da sklenem roke,

ne več v strahu pred teboj,

ampak v ljubezni do tebe.

Priznam, da nisem nič,

toda prav zato, ker to priznam,

me objemaš ti, ki si Vse.

Škatla

V škatli pri daru strahu božjega čaka z zgornjo molitvijo vsakega birmanca eno čokoladno srce.